

[Bertel Dahlgaard.]

netop har manglet det formidlende, der ligger i, at Folkets Repræsentanter udgaar af Valg, der omfatter baade By og Land. I det hele taget er vi snart ved det Punkt i Udviklingen af det nordiske Samarbejde, at vi bør tage os selv lidt i Nakken, hver Gang vi siger: saadan er det i Norge og i Sverige. Lad os endelig ikke faa det nordiske Samarbejde, Skandinavismen og alt det, derhen, at hver Ting, der sker i det ene af Landene, er et Argument for, at et andet af Landene ogsaa skal have det, hvor galt det i øvrigt er.

Og saa endnu eet, Grundlovens Bud. Det ærede Medlem har villet antyde her og i Betænkningen, at Grundlovens Bud om Hensyntagen til de tyndtbefolkede Egne ikke er opfyldt. Det kan det ærede Medlem ikke fastholde, hverken her eller ude i Landet, naar det bliver bekendt for alle, at Venstres egen Indenrigsminister ikke har taget saa stort Hensyn til de tyndtbefolkede Egne, som det Forslag, der her foreligger, gør.

Til Slut blot en Bemærkning angaaende Spørgsmaalet om Regeringens parlamentariske Basis. Jeg synes altid, det er meget forfriskende, naar en Taler her fra Talerstolen kommer med en eller anden velturneret Spydighed, men jeg er en Hader af det, naar det sker paa den Maade, at Spydigheden er uden Indhold, og det er den jo paa dette Omraade. Der er ingen Grund til at rekapitulere Efteraarets Begivenheder med Regeringsdannelsen, jeg skal blot sige en enkelt Ting. Eet var sikkert, da Valget var forbi — det var det for Resten ogsaa før Valget —, og det var, at den Regering, vi havde, skulde væk, og de fleste kan vistnok i Øjeblikket se, at det var godt, denne Proces blev foretaget.

Saa skulde der dannes en ny Regering, og denne nye Regering ønskede vort Parti dannet som en Samlingsregering. Mulighederne derfor var utvivlsomt til Stede. Det Parti, der hindrede det, var Venstre, idet man mente, at dette Parti stadig kunde blive ved at føre den Politik, som Valgdagen havde fældet sin Døm over. Og hvad saa? Ja, bevares, saa fik vi den Regering, vi i Øjeblikket har, og som Venstrepartiet altsaa for saa vidt var Formidleren af, og denne Regering forhandler vi jo alle sammen udmærket med, Venstre og vi andre. Det gaar i mange Henseender udmærket, og jeg kunde, som jeg antydede før, endda tænke mig, at det Tidspunkt ikke er saa fjernt, hvor det specielt bliver Venstre, der kommer

til at samarbejde med Regeringen og maaske ikke saa meget mig.

Mogens Fog: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at det selvfølgelig er rigtigt, at en Person, der stiller sig til Valg uden for Partierne, kun skal have Gennemsnittet af det, der kræves for at blive valgt inden for Partierne, men naar det alligevel i Praksis viser sig saa vanskeligt, skyldes det, at han skal have dette Stemmetallet inden for en enkelt Kreds, og da det, naar der er Tale om saadanne uafhængige Personligheder, ofte drejer sig om Folk, som kan have en stor Opinion bag sig, der ikke er knyttet til lokale Forhold, men som gaar paa tværs igennem Landet, kan det være vanskeligt at opnaa. Jeg indrømmer, at det er meget svært at finde en saadan Ændring af Valgloven, at man kan imødekomme det Ønske, der er, om at saadanne Folk kan vælges. En Vej var i hvert Tilfælde at gøre Landet til een stor Valgkreds; jeg er ikke Valglovsekspert og kan ikke pege paa bestemte Veje til at opfylde Ønsket, men kan blot pege paa, at det er meget stærkt.

Jeg skulde i øvrigt ikke have taget Ordet i denne Debat, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen havde blandet ganske uvedkommende Ting ind i Debatten. Han fulgte en ejendommelig Folkeskik, som breder sig mere og mere, og som gaar ud paa, at hver Gang en Kommunist tager Ordet for at tale om danske Forhold, rejser Modparten sig op og begynder at tale om udenlandske Forhold, som han som oftest ikke har Begreb om. Jeg ved ikke, om det er frugtbart for Debatten, at man oplever dette Gang paa Gang, men det er i hvert Fald Tilfældet, at det finder Sted. Jeg skal ganske kort oplyse, at der til det kommende Valg i Tjekkosllovakiet er opstillet 4 Gange saa mange Kandidater, som der skal vælges Repræsentanter (Muntherhed), og hvad enten man smiler højt eller stille af dette, betyder det, hvad ethvert Menneske med normal Intelligens kan regne ud, at der er et personligt Valg mellem 4 Repræsentanter. Naar Oppositionen ikke har opstillet Lister, skyldes det ikke, at noget saadant er forbudt, det skyldes, at de ikke har opnaaet eller søgt at opnaa de 1 000 Underskrifter paa Listerne, de skal have i hver Kreds. Jeg tror, jeg taler Sandhed, naar jeg siger, at jeg i hvert Tilfælde har gjort mere for at sætte mig ind i disse Forhold end det ærede Medlem, der bragte disse Forhold ind i Debatten.

Hermed sluttede Forhandlingen.